

Arad, 1890. december 23. – Budapest, 1969. május 16.

Értelmiségi családból származott. Apja banktisztviselő volt, az Aradi Takarékpénztár titkára. Fia az elemi és a középiskolát Aradon végezte. 1908-ban beiratkozott a budapesti tudományegyetem bölcsészkarára, ahol az Eötvös Collegium tagjaként magyar–francia–német szakos oklevelet, majd 1913-ban bölcsészdoktori címet szerzett. Egy évig Párizsban az École Normale Supérieure hallgatója, majd hazatérését követően, 1915-től 1923-ig maga is az Eötvös Collegium tanára. Ezután 1923-ig a budapesti tudományegyetem oktatója, francia nyelvet és irodalmat adott elő. 1923 tavaszán belépett a Kereszténydemokrata Néppártba, majd részt vett a Demokrata Néppárt létrehozásában; a párt egyik vezető személyisége lett. 1923. október 7-étől pártönként a fővárosi törvényhatósági bizottság tagja volt. Az 1923. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a DNP és az FKGP megegyezése alapján a kisgazdapárt nagy-budapesti listáján indult; parlamenti képviselővé választották. 1923. december 6-án a Nemzetgyűlésben Bálint Sándorral együtt bejelentették, hogy a továbbiakban a DNP-et képviselik. 1923 júliusában hat évre kinevezték az Országos Köznevelési Tanács elnökségi tagjává. Az 1923. augusztus 31-i országgyűlési választásokon a DNP országos listáján újra mandátumhoz jutott. 1923. október 16-ától a párt egyik alelnöke és a végrehajtó bizottság tagja. 1923 tavaszán visszavonult a politikai élettől, a továbbiakban csak tudományos munkával foglalkozott. 1923-tól a Magyar Tudományos Akadémia levelező, 1923-tól 1929-ig rendes tagja, a tudományos akadémia 1929. évi átszervezésekor megfosztották tagságától (tanácsadó taggá minősítették vissza). 1929-ben rehabilitálták, ekkor visszakapta akadémiai tagságát. 1926-ban betegsége miatt nem vett részt a Demokrata Néppárt újjászervezésében. Tudományos pályáját irodalomtörténésként kezdte, majd a magyar–francia kulturális kapcsolatok históriájával foglalkozott. Jelentős nyelvészeti és nyelvművelő munkássága is. 1926-ban ő adta ki az első magyar–francia nagyszótárt. 1926-tól 1928-ig az Egyetemes Philológiai Közlöny, 1928–1929-ban a Magyarságtudomány társszerkesztője, 1929 és 1929 között a Magyar Szemle szerkesztője.